

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 9Co/343/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7615202804
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Bodnárová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2018:7615202804.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Bodnárovej a sudkýň JUDr. Táne Veščičikovej a JUDr. Dany Popovičovej v spore žalobcu: F. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom H., S. XXX/XX, proti žalovanému: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: XX XXX XXX, zast TOMÁŠ KUŠNÍR s.r.o. so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, o 500,-eur, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Spišská Nová Ves č.k. 7C 101/2015-109 z 26.5.2017

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesene v spojení s opravným uznesením č.. 7C/101/2015-119 z 20.06.2018.

Stranám sporu n e p r i z n á v a nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Spišská Nová Ves (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) uznesením, označeným v záhlaví, v spojení s opravným uznesením č.k.7C/101/2015-119 z 20.6.2017 priznal žalovanému náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100%.

2. Rozhodol tak po právoplatnosti rozsudku č.k. 7C 101/2015-49 zo 16.7.2015 ktorým žalobu zamietol. Rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby nadobudol právoplatnosť 6.8.2015. Na základe podaného odvolania rozsudok vo výroku o trovách konania bol uznesením Krajského súdu v Košiciach č.k. 9Co 652/2015-76 z 24.2.2017 zrušený a v rozsahu zrušenia vec vrátená súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

3. Po vrátení veci o nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 155 ods. 1, § 262 ods. 1 C.s.p. a v spojení s opravným uznesením č.k. 7C 101/2015-119 z 20.6.2017 ktorým opravil výrok uznesenia lebo v dôsledku chyby v písaní uviedol, že priznáva nárok na náhradu trov konania žalobcovi namiesto žalovanému, priznal nárok na náhradu trov konania úspešnému žalovanému proti neúspešnému žalobcovi v rozsahu 100%.

4. Skúmal (ne)existenciu dôvodov pre nepriznanie náhrady trov konania podľa výsledku sporu v zmysle § 257 C.s.p. prihliadajúc na zrušujúce uznesenie odvolacieho súdu, pričom dospel k záveru, že v prejednávacom spore nie sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa pre aplikáciu tohto zákonného ustanovenia.

5. Konštatoval, že u žalobcu neexistujú dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré by výnimočne žalovanému nemal priznať náhradu trov konania. Z listinných dôkazov zistil, že žalobca s manželkou majú mesačne k dispozícii 927,-eur, teda nie sú osobami v hmotnej núdzi a aj po odpočítaní inkasných platieb a mesačných splátok za pôžičky im zostáva dostatok financií na vyžitie. Navyše žalobca je štátnym zamestnancom v doprave. Pracuje ako signalista, je držiteľom „režinky“, takže cestovné do zamestnania, ani akékoľvek iné cesty vlakom neplatí. V konaní nežiadal oslobodenie od súdnych poplatkov, takže toto mu nebolo priznané. Ďalej konštatoval, že v konaní o zaplatenie finančného

zadosťučinenia bolo vykonané rozsiahle dokazovanie a zistené, že nárok žalobcu nie je dôvodný, proti rozhodnutiu v merite veci sa žalobca neodvolával. Nad rámec zisteného skutkového stavu konštatoval, že žalovaný súdu predložil listinné dôkazy, z ktorých vyplýva, že žalobca doposiaľ jeho pohľadávku neuhradil ani len čiastočne, pretože evidoval iba úhrady v celkovej výške 450,24 eur, ktorá suma mu bola dňa 4.2.2014 vrátená.

6. Proti tomuto uzneseniu v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca. Navrhol napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie poukazujúc na to, že podľa jeho názoru sú u neho dané dôvody hodné osobitného zreteľa na aplikáciu § 257 CSP na nepriznanie náhrady trov konania. Poukazoval na rozhodnutia odvolacích súdov v obdobných veciach a to Krajského súdu Banská Bystrica sp.zn. 19Cé 510/2016 z 26.10.2016, sp.zn. 19Co 14/2017 zo 14.2.2017, Krajského súdu Prešov sp.zn. 10Co 102/2016 z 29.9.2016, časti odôvodnení týchto odôvodnení citoval. Uviedol, že z uvedených rozhodnutí vyplýva, že išlo o zmluvy zo spotrebiteľských zmlúv, pričom odvolacie súdy dôvody hodné osobitného zreteľa videli predovšetkým v postavení strán sporu - spotrebiteľov, ako aj z dôvodov sociálnych aspektov, pričom dôvodom hodným osobitného zreteľa v okolnostiach prejednávanej veci bola aj skutočnosť, že voči strane sporu bola použitá nekalá obchodná praktika. Zároveň uviedol, že podľa neho aplikáciu § 257 C.s.p. odôvodňujú navyše aj jeho osobné pomery.

7. Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol odvolanie žalobcu zamietnuť, uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdiť. Stotožnil sa s rozhodnutím súdu v celom rozsahu. Podľa neho predmetné rozhodnutie je dostatočným spôsobom odôvodnené v zmysle pokynov odvolacieho súdu. Pri rozhodovaní o trovách konania zobral na zreteľ existenciu resp. neexistenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa, s ktorými sa v bode 14/ napadnutého rozhodnutia vysporiadal.

8. Vyjadrenie žalovaného k odvolaniu žalobcu bolo žalobcovi doručené 28.7.2017.

9. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalobkyne ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a § 380 CSP a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné vyhovieť.

10. Uznesenie je vo výroku vecne správne, preto ho odvolací súd v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

11. Správne a zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody napadnutého uznesenia, s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP).

12. Na zdôraznenie správnosti uznesenia a k odvolacím námietkam žalobcu odvolací súd uvádza nasledovné :

13. V prejednávanej spore súd rozhodol o trovách konania v zmysle ust. § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Vychádzajúc z plného úspechu žalovaného v spore priznal mu nárok na náhradu trov konania voči neúspešnému žalobcovi v rozsahu 100 %. Zároveň nezistil dôvody hodné osobitného zreteľa pre aplikáciu ust. § 257 CSP, teda pre nepriznanie náhrady trov konania žalovanému.

14. Tento postup súdu bol správny, lebo okolnosti prejednávanej veci, ako na ne poukazuje žalobca a ani jeho osobné, majetkové a zárobkové pomery nie sú dôvodom hodným osobitného zreteľa v zmysle ust. § 257 CSP pre nepriznanie náhrady trov konania a ani iné dôvody hodné osobitného zreteľa pre aplikáciu tohto zákonného ustanovenia neboli preukázané.

15. V zmysle ust. § 257 CSP výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

16. Citované ustanovenie predstavuje odchýlku od zásady zodpovednosti za výsledok (§ 255 CSP) a od zásady zodpovednosti za zavinenie (§ 256 ods. 1 CSP). Zákon pre rozhodnutie o nepriznaní náhrady trov konania v zmysle vyššie citovaného ustanovenia vyžaduje kumulatívne splnenie dvoch podmienok, a to dôvody hodné osobitného zreteľa a výnimočné okolnosti. Dôvody hodné osobitného zreteľa, ani

výnimočné okolnosti zákon bližšie nešpecifikuje. Výklad týchto podmienok ponecháva na súdnu prax. Ide pritom o ustanovenie, podľa ktorého je súd povinný skúmať, či v prejednávanej veci neexistujú zvláštne okolnosti hodné osobitného zreteľa, na ktoré je potrebné pri stanovení povinnosti nahradiť trovy konania výnimočne prihliadnuť. K dôvodom hodným osobitného zreteľa môže dôjsť vo vzťahu k určitým druhom konania alebo určitej procesnej situácii, kde sa tieto často vyskytujú a tento dôvod je daný charakterom tohto konania alebo charakterom procesnej situácie. K aplikácii vyššie citovaného zákonného ustanovenia dochádza aj z aspektov sociálnych, kedy súd prihliada na majetkové, sociálne, osobné, zárobkové a iné pomery všetkých strán sporu, pričom si vždy všíma aj okolnosti, ktoré viedli strany k uplatneniu nároku na súde a ich postoj v konaní. Dôvody hodné osobitného zreteľa teda buď spočívajú v dôvodoch na strane sporovej strany alebo v okolnostiach prejednávaneho sporu.

17. Aplikácia vyššie citovaného zákonného ustanovenia prichádza do úvahy vo výnimočných prípadoch a má slúžiť k odstráneniu neprimeranej tvrdosti.

18. V prejednanom spore nejde o prípad, kedy prisúdenie náhrady trov úspešnému žalovanému proti neúspešnému žalobcovi by bolo neprimerane tvrdé a vyžadovalo si preto zásah súdu v podobe aplikácie ust. § 257 C.s.p.

19. Predmetom konania bola žaloba o zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 500,-eur. Žaloba bola v celom rozsahu zamietnutá rozsudkom č.k. 7C 101/2015-49 zo 16.7.2015, teda z procesného hľadiska bol žalovaný v konaní plne úspešný. K zamietnutiu žaloby došlo v dôsledku konštatovania, že žalobca nemá nárok na finančné zadosťučinenie vyplývajúce z § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. z dôvodu, že i keď žalobca je osobou, ktorá si ako spotrebiteľ úspešne uplatnila porušenie práva a povinnosti ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa, žalovaný nebol tým subjektom, ktorý privodil ujmu žalobcovi. Vychádzajúc zo zásady, že účelom ochrany spotrebiteľa je zabezpečiť rovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán tak, že súd má ex offio povinnosť prihliadať na neprijateľnosť a neplatnosť zmluvných podmienok konštatoval, že takýto účel ochrany nemožno vykladať tak, že spotrebiteľ má byť zbavený akejkolvek zodpovednosti zo záväzkových vzťahov, do ktorých vstupuje. Mal za preukázané, že žalobcovi na základe zmluvy o flexipôžičke boli poskytnuté finančné prostriedky, ktoré do dnešného dňa v celom rozsahu neuhradil, takže priznaním finančného zadosťučinenia žalobcovi by došlo k vybočeniu z medzí ochrany spotrebiteľa, ktorá by sa v tomto prípade neopierala o logickú ani o dôvodnú úvahu. Navyše žalovaný žalobcovi plnú sumu zrážok zo mzdy vrátil. Nešlo o takú sumu, ktorá by mala ohroziť život a zdravie žalobcu a jeho rodiny, preto konštatoval, že na strane žalobcu nevznikla žiadna ujma, či už morálna alebo finančná.

20. Rozhodujúcim z hľadiska rozhodovania o trovách konania je konečné rozhodnutie vo veci, t.j. právoplatné rozhodnutie, ktorým bola žaloba žalobcu zamietnutá z dôvodu, že súd konštatoval, že žalobca nemá nárok na finančné zadosťučinenie, ako to má na mysli ust. § 3 ods. 5 zák.č. 250/2007 Z.z., t.j. že konanie žalovaného v danom prípade nebolo spôsobilé a ani neprivodilo ujmu spotrebiteľovi.

21. S ohľadom na vyššie uvedené nemožno skutočnosti uvádzané žalobcom (sankčná a odradzujúca funkcia) považovať za také, ktoré odôvodňujú výnimočnosť rozhodnutia o nepriznaní náhrady trov konania. K žalobcom citovaným rozhodnutiam v odvolaní v súvislosti s trovami konania odvolací súd poukazuje na to, že predmetom konania vo veci Krajského súdu Banská Bystrica sp.zn. 14Co 510/2016 bola žaloba o neplatnosť úverovej zmluvy. Predmetom konania vo veci Krajského súdu Prešov sp.zn. 19Co 14/2017 bola žaloba o obnovu konania a predmetom konania vo veci Krajského súdu Prešov sp.zn. 10Co 102/2016 bola žaloba o určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy, teda v týchto konaniach boli riešené odlišné skutkové okolnosti, na základe ktorých sa spotrebiteľia domáhali posúdenia (ne)platnosti zmlúv, ale predmetom tohoto konania bola satisfakčná žaloba, preto nie sú aplikovateľné na daný prípad. S ohľadom na vyššie uvedené nemožno skutočnosti uvádzané žalobcom považovať za také, ktoré odôvodňujú výnimočnosť rozhodnutia o nepriznaní náhrady trov konania.

22. Ani zistené osobné a majetkové pomery žalobcu neodôvodňujú nepriznanie náhrady trov konania ako to správne konštatoval aj súd prvej inštancie. Vzhľadom na výšku príjmu aj po odpočítaní nákladov spojených s nájmom bytu, splátok na pôžičky, s prihliadnutím na skutočnosť, že nemajú žiadnu vyživovaciu povinnosť, že žalobca je štátnym zamestnancom v doprave, s čím má výhodu bezplatného cestovania vlakom, nemožno ho považovať za osobu v materiálnej núdzi, v ktorého možnostiach a

schopnostiach by nebolo nahradiť trovy konania žalovanému bez toho, aby tým došlo k ohrozeniu uspokojovania jeho základných potrieb ako aj potrieb príslušníkov jeho domácnosti.

23. Správny je teda záver súdu prvej inštancie, že nie sú dané dôvody, pre ktoré by neúspešného žalobcu nemal zaviazat' na náhradu trov úspešného žalovaného., resp. trovy odvolacieho konania si neuplatnil, preto odvolací súd nepriznal stranám náhradu trov odvolacieho konania. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie ako vecne správne podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

24. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP.

25. V odvolacom konaní bol žalovaný úspešný, avšak trovy odvolacieho konania si neuplatnil, preto odvolací súd stranám sporu nepriznal náhradu trov odvolacieho konania.

26. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).